

[Indenrigsministeren.]

det er en særdeles god Maade, derom nærer jeg ikke nogen Tvivl, og jeg synes dog, at om end det maaske ikke er den bedste, burde dog det ærede Medlem, naar han, hvad jeg gaar ud fra, erkender, at det er en god Maade at fremme Samarbejdet paa, ogsaa kunne støtte det.

At vi ikke skulde have Raad til at give Statsbidrag til det, som det ærede Medlem kalder rene Fester, det er jeg i og for sig ikke uenig med ham i. Men det ærede Medlem Hr. Parkov har nylig her skildret, hvori en saadan Fest bestaar. Den bestaar mere i den Stemning, der ligger over den, end i de materielle og kulinariske Nydelser, den byder paa, og derfor forekommer det mig ogsaa, at paa dette Punkt er det ærede Medlem Hr. Hauges Begrundelse af Modstanden mod denne Bevilling overordentlig svag. At der her er Tale om en Sørfest af ensidig Karakter, kan jeg ingenlunde indrømme. Det er en Fest, under hvilken der skal øves sund, smuk og utvivlsomt fortrinlig Idræt indenfor Gymnastikkens mangesidige Omraade og indenfor Skydningen, og at det skulde være en Ensidighed, som kunde begrunde den Modstand, det ærede Medlem rejser, kan jeg ikke erkende.

Nej, er det nu ikke saaledes, afklædt alle Formularer, at det er, fordi Skydningen indgaar i denne Fest som Idrætsform, det ærede Medlem stiller sig afvisende? Saa snart det ærede Medlem og hans Meningsfæller blot aner Muligheden af at komme til at lugte Krudt, farer de Herrer straks rædselsslagne tilbage; uanset under hvilken Form og med hvilket Formaal dette sker, er de Herrer straks en garde. Er det ikke det, der er i Vejen? Jeg synes, at de maa vænne sig til at tage denne Sag ganske roligt ud fra den Betragtning, at Skydning som Gymnastik, Brydning og mange andre Former for Idræt er sund, legemsuddannende og karakterfæstnende og derfor værd at støtte.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard anbefalede Ændringsforslagene Nr. 121—124, hvor et Mindretal ønsker, at der skal ske en ændret Fordeling af det samlede Beløb, som er bevilget til Skytteforeningerne. Dette Forhold har været drøftet indgaaende i Finansudvalget under Samraad. Jeg skal derfor ikke her komme nærmere ind derpaa og heller ikke paa de talmæssige Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard anstillede. Jeg har ikke undersøgt Sagen paa det Grundlag, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard her kom ind paa, men vil dog, uden at bestride hans Tals Rigtighed, forinden jeg dømmer om disse Tals Betyd-

ning, forbeholde mig en personlig Under søgelse af dette Spørgsmaal.

Utvivlsomt kan Problemet ogsaa angribes ud fra en anden Grundbetragtning, som fører til et helt andet Resultat, en Grundbetragtning, som det ærede Medlem Hr. Parkov har været inde paa, og som der er gjort udførligt Rede for i den Skrivelse fra Overbestyrelsen for de danske Skytte- og Gymnastikforeninger, som under 20. December 1927 er tilstillet Indenrigsministeriet, og hvoraf det fremgaar, at det Tilskud, som man med den Bevilling, der her foreslaas ydet til Anskaffelse af Ammunition, giver pr. Skud i 1927—28, tilnærmelsesvis er det samme som det Tilskud, der ydedes pr. Skud i 1910—11.

I dette sidstnævnte Finansaar var Tilskuddet pr. afgivet Skud 1,6 Ø., i 1927—28 1,4 Ø. Tilskuddet var i 1910—11 60 000 Kr., i 1927—28 28 000 Kr. Naar man da lægger Mærke til den Fortegnelse over Priserne paa Patroner, som ledsager denne Skrivelse, og som findes aftrykt i Bilaget Sp. 1299, og ser, at medens de billige Patroner i 1910—11 kostede 7,3 Ø. pr. Stk., i 1927—28 9 Ø., medens de dyrere, som jo er af mest Betydning for den rationelle Skydeøvelse, i 1910—11 kostede 9,3 Ø. og i 1927—28 17 Ø. pr. Stk., vil det deraf ses, hvorledes de pekuniære Krav, der stilles til den aktive Skytte, til Trods for at Statstilskuddet pr. Skud nu nogenlunde er det samme som i 1910—11, er vokset i overordentlig Grad, og det er en fuldt ud fyldestgørende Forklaring paa, at Skytternes Tal har været i Aftagende. Efter de Oplysninger, som det ærede Medlem Hr. Parkov lige har givet, er der paa dette Punkt nu sket en glædelig Forandring i Løbet af det sidste Aar, som tydelig viser den tiltagende Interesse for Deltagelse i Skydning, der er fremme; jeg haaber ogsaa, den er Udtryk for tiltagende Evne til at bære den med Skydningen følgende økonomiske Byrde.

Det er jo ganske rigtigt, at der ogsaa i denne Skrivelse er anført Gymnastikkens Forhold og de Vanskeligheder af økonomisk Art, som den har haft, ikke mindst med Hensyn til Uddannelse af Gymnastikledere. Men jeg beder det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, som anbefalede Ændringsforslagene, bemærke, at Skytte- og Gymnastikforeningerne ikke ønsker en Ændring paa dette Punkt, ligesom man ogsaa i Skrivelsen erklærer, at det ikke for de enkelte Medlemmer, der øver Gymnastik, drejer sig om direkte Bidrag til Gymnastikredskaber, saaledes som Tilfældet er med Skydning, i hvert